

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 59

12. dubna 2016

Obsah

II Sdělení

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2016/C 128/01	Sdělení Komise – Požadavky a postup k zařazení zařízení nacházejících se ve třetích zemích na evropský seznam zařízení na recyklaci lodí – Technické pokyny sestavené na základě nařízení (EU) č. 1257/2013 o recyklaci lodí	1
---------------	--	---

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Rada

2016/C 128/02	Oznámení určené osobám, na něž se vztahují opatření stanovená rozhodnutím Rady 2011/235/SZBP ve znění rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/565 a nařízením Rady (EU) č. 359/2011 provedeném prováděcím nařízením Rady (EU) 2016/556 o omezujících opatřeních namířených proti některým osobám, subjektům a orgánům s ohledem na situaci v Íránu	22
---------------	--	----

Evropská komise

2016/C 128/03	Směnné kurzy vůči euru	23
---------------	------------------------------	----

V Oznámení

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Evropská komise

2016/C 128/04	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.7744 – HeidelbergCement/Italcementi) ⁽¹⁾	24
2016/C 128/05	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.7998 – Pacific Mezz / Oaktree / Railpool) – Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾	25
2016/C 128/06	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.7859 – OMV / EconGas) – Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾	26
2016/C 128/07	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.7801 – Wabtec/Faiveley Transport) ⁽¹⁾	27
2016/C 128/08	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.7989 – Griffin/LVS II Lux XX/Redefine/Echo Prime JV) – Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾	28

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

SDĚLENÍ KOMISE

Požadavky a postup k zařazení zařízení nacházejících se ve třetích zemích na evropský seznam zařízení na recyklaci lodí**Technické pokyny sestavené na základě nařízení (EU) č. 1257/2013 o recyklaci lodí**

(2016/C 128/01)

Účelem těchto technických pokynů k požadavkům a postupu k zařazení zařízení na recyklaci lodí nacházejících se ve třetích zemích na evropský seznam zařízení na recyklaci lodí je vyjasnit některé aspekty nařízení (EU) č. 1257/2013 (dále též „dotčené nařízení“), které vstoupilo v platnost dne 30. prosince 2013. Evropská komise tento dokument přijala po diskusi s členskými státy a zúčastněnými stranami.

V čl. 15 odst. 4 pododstavci 3 dotčeného nařízení je stanoveno, že Evropská komise „může vydat technické pokyny s cílem usnadnit [...] ověřování“ zařízení na recyklaci lodí, která se nacházejí ve třetí zemi, a to pro účely jejich žádosti o zařazení na evropský seznam zařízení na recyklaci lodí (dále též „evropský seznam“). Tento dokument vyjasňuje tyto prvky uvedené v čl. 15 odst. 4:

- předmět ověřování, tj. požadavky na projektování, stavbu, provoz, řízení, monitorování a správu, které musí zařízení splnit;
- postavení a kvalifikace subjektu provádějícího ověření (dále též „nezávislý ověřovatel“);
- postup v případě inspekce zařízení a pozdějších ověření;
- způsob podání žádosti o zařazení na evropský seznam u Evropské komise.

Vysvětlení uvedená v tomto dokumentu jsou v souladu s příslušnými ustanoveními Hongkongské úmluvy, přičemž se přihlíží k příslušným pokynům Mezinárodní námořní organizace, Mezinárodní organizace práce a příslušným pokynům v rámci Basilejské úmluvy. Ačkoliv většina požadavků v dotčeném nařízení pramení z Hongkongské úmluvy, několik požadavků je nových, a v jejich případě je zapotřebí vysvětlení, jež se v pokynech Mezinárodní námořní organizace a jiných pokynech nutně nemusí nacházet.

Tyto technické pokyny mohou být na základě zkušeností s prováděním dotčeného nařízení podle potřeby aktualizovány. Komise si vyhrazuje právo zveřejnit k této oblasti další technické pokyny, například k přezkumu splnění požadavků v polovině období uvedenému v čl. 15 odst. 4 pododstavci 1 dotčeného nařízení.

Tento dokument vyjadřuje názory Evropské komise, a jako takový není právně závazný. Závazný výklad právních předpisů EU je výlučně v kompetenci Soudního dvora Evropské unie. Z názorů vyjádřených v těchto pokynech nelze předjímat případné stanovisko Komise před Soudním dvorem Evropské unie.

Zkratky

HKÚ Hongkongská úmluva

IMO Mezinárodní námořní organizace

ILO Mezinárodní organizace práce

TPBÚ Technické pokyny v rámci Basilejské úmluvy

PZRL Plán zařízení na recyklaci lodí

OOP Osobní ochranné prostředky

OBSAH

1.	Obecné otázky týkající se evropského seznamu zařízení na recyklaci lodí	3
1.1.	Co je evropský seznam?	3
1.2.	Kdo může zažádat o zařazení na evropský seznam?	3
1.3.	Jak zažádat o zařazení na evropský seznam?	3
1.4.	Co by mělo být součástí žádosti?	4
1.5.	Kdy lze žádosti podávat?	4
1.6.	Jak bude Evropská komise žádosti posuzovat?	4
1.7.	Jak se vytvoří evropský seznam?	4
1.8.	Může být zařízení z evropského seznamu vyřazeno?	4
2.	Požadavky k zařazení na evropský seznam	5
2.1.	Obecné požadavky	5
2.1.1.	Jaká oprávnění a povolení jsou k zařazení na evropský seznam zapotřebí?	5
2.1.2.	Co by měl obsahovat plán zařízení na recyklaci lodí?	5
2.1.3.	Jak vypadá „plán připravenosti a reakce na mimořádné události“, který odpovídá požadavkům dotčeného nařízení?	6
2.1.4.	Jak vypadají náležité systémy řízení a monitorování?	6
2.2.	Environmentální požadavky	7
2.2.1.	Co se rozumí pojmy „předcházení nepříznivým účinkům na životní prostředí“ a „kontrola nad průsaky, zejména v přílivové zóně“?	8
2.2.2.	Co se rozumí pojmy „nepropustné podlahy“ a „účinné drenážní systémy“?	8
2.2.3.	Co se rozumí pojmem „kontrola nad nebezpečnými materiály“?	9
2.2.4.	Co se rozumí pojmem „konstrukčně zabezpečený areál“?	10
2.2.5.	Co se v kontextu dotčeného nařízení rozumí nakládáním s odpady v souladu s předpisy?	12
2.3.	Požadavky na zdraví a bezpečnost	14
2.3.1.	Co se rozumí pojmem „předcházení nepříznivým účinkům na lidské zdraví“?	14
2.3.2.	Co se rozumí pojmem vhodné „osobní ochranné prostředky“?	15
2.3.3.	Jaké povinnosti se týkají školení?	15
2.3.4.	Jak mají být v souladu s požadavky nařízení vedeny záznamy o mimořádných událostech, nehodách, nemocech z povolání a chronických účincích?	16
3.	Ověřování a inspekce	16
3.1.	Jaké jsou hlavní rysy režimu inspekcí podle nového nařízení?	16
3.2.	Jaká je úloha nezávislých ověřovatelů?	18
3.3.	Kdo může být nezávislým ověřovatelem?	18
3.4.	Zveřejní Evropská komise seznam nezávislých ověřovatelů?	18
3.5.	Jakou akreditaci a kvalifikaci by měli nezávislí ověřovatelé mít?	18
3.6.	Může se Evropská komise rozhodnout, že provede v některém zařízení další inspekci?	19

1. Obecné otázky týkající se evropského seznamu zařízení na recyklaci lodí

1.1. Co je evropský seznam?

V čl. 2 odst. 1 se stanoví: „Toto nařízení se [...] vztahuje na lodě plující pod vlajkami členských států.“

V čl. 6 odst. 2 písm. a) se stanoví: „Majitelé lodí zajistí, aby lodě určené k recyklaci [...] byly recyklovány pouze v zařízeních na recyklaci lodí, která jsou uvedena na evropském seznamu.“

V čl. 16 odst. 1 písm. b) se stanoví: „Komise přijme prováděcí akty, kterými vytvoří evropský seznam zařízení na recyklaci lodí, která [...] se nacházejí ve třetí zemi a jejichž zařazení vychází z posouzení informací a podkladů poskytnutých či shromážděných v souladu s článkem 15.“

Jak vyplývá z čl. 16 odst. 1 písm. b) dotčeného nařízení, vytvoří Evropská komise seznam (dále též „evropský seznam“) zařízení na recyklaci lodí, která splňují požadavky dotčeného nařízení. Na evropský seznam budou zařazena jak zařízení, která se nacházejí v EU, tak zařízení, která se nacházejí mimo EU.

V souladu s dotčeným nařízením (jeho čl. 2 odst. 1 o oblasti působnosti a čl. 6 odst. 2 písm. a) o obecných požadavcích na majitele lodí) mohou majitelé lodí plujících pod vlajkou členských států EU tyto lodě k demontáži odeslat pouze do zařízení zařazených na evropský seznam.

1.2. Kdo může požádat o zařazení na evropský seznam?

V čl. 15 odst. 1 se stanoví: „Společnost provádějící recyklaci lodí, která vlastní zařízení na recyklaci lodí nacházející se ve třetí zemi a která hodlá recyklovat lodě plující pod vlajkami členských států, podá Komisi žádost o zařazení tohoto zařízení na recyklaci lodí na evropský seznam.“

Postup k zařazení zařízení na evropský seznam závisí na tom, kde se dotčené zařízení zeměpisně nachází. Zařízení, která se nacházejí v EU, na seznam zařadí příslušné vnitrostátní orgány, které své vnitrostátní seznamy následně postoupí Evropské komisi, jež je přímo zařadí do seznamu evropského. Zařízení, která se nacházejí mimo EU, budou muset podat žádost u Evropské komise.

Zatímco o praktických aspektech zařazení na vnitrostátní seznamy rozhodují jednotlivé členské státy, stanoví se v dotčeném nařízení, že zařízení, která se nachází v EU i mimo ni, musí vyhovět týmž požadavkům na kvalitu, které se uvádějí v článku 13 dotčeného nařízení.

1.3. Jak požádat o zařazení na evropský seznam?

V čl. 15 odst. 1 se stanoví: „Společnost provádějící recyklaci lodí, která vlastní zařízení na recyklaci lodí nacházející se ve třetí zemi a která hodlá recyklovat lodě plující pod vlajkami členských států, podá Komisi žádost o zařazení tohoto zařízení na recyklaci lodí na evropský seznam.“

Podle dotčeného nařízení podá společnost provádějící recyklaci lodí, která vlastní zařízení na recyklaci lodí nacházející se mimo EU a která hodlá recyklovat lodě plující pod vlajkami členských států EU, Evropské komisi žádost o zařazení tohoto zařízení na recyklaci lodí na evropský seznam.

Žádost by měla být zaslána elektronicky na adresu env-ship-recycling@ec.europa.eu a ve dvou papírových vyhotoveních poštou ⁽¹⁾ na adresu:

European Commission
Waste Management and Recycling unit
Directorate-General for the Environment
Avenue de Beaulieu 9, BU5/107
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Evropská komise společnosti provádějící recyklaci lodí písemně potvrdí, že podání obdržela, a zároveň poskytne odhad, kdy o žádosti rozhodne. Evropská komise dále písemně oznámí rozhodnutí zařadit, či nezařadit zařízení na recyklaci lodí, jež žádost podalo, na evropský seznam.

⁽¹⁾ Rozsáhlejší dokumenty, jako například plán zařízení na recyklaci lodí, lze zasílat pouze e-mailem.

1.4. Co by mělo být součástí žádosti?

V čl. 15 odst. 2 se stanoví: „K žádosti uvedené [v čl. 15 odst. 1] musí být přiložen doklad o tom, že dotčené zařízení na recyklaci lodí splňuje požadavky stanovené v článku 13, aby mohlo provádět recyklaci lodí a být zařazeno na evropský seznam v souladu s článkem 16.“

V článku 15 dotčeného nařízení se stanoví, že společnost provádějící recyklaci lodí poskytne spolu se žádostí také doklady, jež prokazují, že zařízení splňuje požadavky uvedené v dotčeném nařízení. Součástí žádosti by měly být:

1. vyplněný formulář „informace a podklady související s žádostí o zařazení na evropský seznam zařízení na recyklaci lodí“ a doklady, v souladu s prováděcím rozhodnutím Komise (EU) 2015/2398 o informacích a podkladech souvisejících s žádostí o zařazení zařízení nacházejícího se ve třetí zemi na evropský seznam zařízení na recyklaci lodí ⁽²⁾;
2. kopie osvědčení, jež dotčenému zařízení na recyklaci lodí vystavil nezávislý ověřovatel (šablona je k dispozici v příloze 1 tohoto dokumentu);
3. kopie plánu zařízení na recyklaci lodí (PZRL).

Veškeré dokumenty musí být vyhotoveny v anglickém jazyce nebo k nim musí být přiložen překlad do anglického, francouzského nebo německého jazyka.

1.5. Kdy lze žádosti podávat?

Žádosti lze podávat kdykoliv. Po zveřejnění bude evropský seznam pravidelně aktualizován, přičemž na něj budou zařazována zařízení, jejichž žádost byla schválena, a budou z něj vyřazována zařízení, která již požadavky dotčeného nařízení nesplňují (viz níže uvedená otázka a odpověď 1.8).

Má-li být zařízení na seznam zařazeno před koncem roku 2016, mělo by k podání dojít do pátku, 1. července 2016.

1.6. Jak bude Evropská komise žádosti posuzovat?

Evropská komise (Generální ředitelství pro životní prostředí) posoudí žádosti, které od zařízení na recyklaci lodí nacházejících se mimo EU obdržela, na základě požadavků stanovených v dotčeném nařízení. Hodnotit přitom bude pouze úplné žádosti. V případě, že žádost úplná nebude, si od dotčené společnosti chybějící náležitosti vyžádá.

1.7. Jak se vytvoří evropský seznam?

Evropský seznam bude vytvořen a aktualizován prostřednictvím *prováděcích aktů* na základě článku 291 Smlouvy o fungování Evropské unie. Návrhy na zařazení na evropský seznam přezkoumá výbor zabývající se nařízením o recyklaci lodí, jenž sestává ze zástupců členských států a který vydá stanovisko v souladu s přezkumným postupem stanoveným v článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011 ⁽³⁾.

V čl. 16 odst. 2 dotčeného nařízení se Evropské komisi ukládá povinnost zveřejnit evropský seznam nejpozději 31. prosince 2016. Tento seznam se člení na dva dílčí seznamy, z nichž jeden obsahuje zařízení na recyklaci lodí nacházející se v EU a druhý zařízení na recyklaci lodí nacházející se mimo EU.

Evropský seznam bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a na internetových stránkách Evropské komise. Bude probíhat jeho pravidelná aktualizace, v jejímž rámci do něj budou zařazována zařízení na recyklaci lodí podle potřeby zařazována, či z něj budou vyřazována.

1.8. Může být zařízení z evropského seznamu vyřazeno?

V čl. 16 odst. 4 písm. b) se stanoví: „Komise přijímá prováděcí akty, kterými pravidelně aktualizuje evropský seznam s cílem [...] vyřadit z evropského seznamu zařízení na recyklaci lodí, jestliže: i) zařízení na recyklaci lodí přestane splňovat požadavky stanovené v článku 13, nebo ii) nejsou alespoň tři měsíce před skončením pětiletého období stanoveného v odstavci 3 tohoto článku poskytnuty aktualizované podklady.“

⁽²⁾ Úř. věst. L 332, 18.12.2015, s. 145.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Ano, může. Pokud Evropská komise shledá, že některé zařízení již požadavky dotčeného nařízení nesplňuje, bude zahájen postup k jeho vyřazení z evropského seznamu. Společnost provádějící recyklaci lodí, jež bude tímto postupem dotčena, dostane příležitost se hájit a na veškeré otázky Komise reagovat.

K vyřazení zařízení, jež se nachází ve třetí zemi, z evropského seznamu bude rovněž zapotřebí přijmout *prováděcí akt*, a to postupem popsaným v otázce a odpovědi 1.7.

Ačkoliv je rozhodnutí o vyřazení zařízení z evropského seznamu konečné, dotčené společnosti nic nebrání, aby následně opět podala žádost o zařazení svého zařízení na seznam.

2. Požadavky k zařazení na evropský seznam

V tomto oddílu jsou analyzovány různé požadavky, které dotčené nařízení klade na zařízení na recyklaci lodí, která si přejí recyklovat lodě EU. V zájmu přehlednosti byly tyto různé požadavky seskupeny do tří kategorií (obecné, týkající se životního prostředí a týkající se zdraví a bezpečnosti). Některé z požadavků mohou spadat do více než jedné kategorie vzhledem k tomu, že mohou sloužit několika různým účelům. V případech, kdy tomu tak je, se popisují podle jejich hlavní náplně.

2.1. Obecné požadavky

2.1.1. Jaká oprávnění a povolení jsou k zařazení na evropský seznam zapotřebí?

V čl. 13 odst. 1 písm. a) se stanoví, že dotčené zařízení na recyklaci lodí musí být „příslušnými orgány oprávněno k provádění recyklace lodí“.

Vůbec prvním požadavkem, který musí zařízení, má-li být na evropský seznam zařazeno, splnit, je být k recyklaci lodí oprávněno příslušnými orgány své země. Evropská komise na seznam nezařadí zařízení, kterým příslušné orgány jejich země oprávnění k provozu neudělily. Pokud zařízení zařazené na evropský seznam takoveto vnitrostátní oprávnění ztratí, bude ze seznamu vyřazeno. Evropská komise se může přímo obrátit na dotčené orgány a ověřit, zda jsou doklady o oprávnění předložené v rámci podané žádosti pravé.

Pro účely dotčeného nařízení závisí aspekty související s oprávněním, na něž se vztahuje čl. 13 odst. 1 písm. a), na právu země, v níž se dané zařízení nachází.

Pokud dotčený příslušný orgán/dotčené příslušné orgány nevydává/nevydávají konkrétní povolení, licenci nebo oprávnění k provádění recyklace lodí, musí to žadatel ve své žádosti jasně uvést a předložit jiná relevantní povolení, licence nebo oprávnění, které se týkají činnosti dotčené společnosti.

2.1.2. Co by měl obsahovat plán zařízení na recyklaci lodí?

V čl. 13 odst. 1 písm. e) se stanoví, že dotčené zařízení na recyklaci lodí musí vypracovat „plán zařízení na recyklaci lodí“.

Plán zařízení na recyklaci lodí (PZRL) je základním dokumentem, který zavedla Hongkongská úmluva a který se promítá do dotčeného nařízení. Analýza obsahu PZRL umožní Komisi zkontrolovat splnění hmotněprávních požadavků dotčeného nařízení. Při poskytování dokladů o splnění požadavků dotčeného nařízení se doporučuje odkazovat na příslušné části tohoto plánu.

Jak je uvedeno v pokynech IMO k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí ⁽⁴⁾, „PZRL přijme představenstvo nebo jiný vhodný řídicí orgán společnosti provádějící recyklaci lodí [...] Je přitom [...] klíčové, aby PZRL v úplnosti popisoval činnosti a postupy, jež jsou v rámci zařízení na recyklaci lodí k zajištění souladu s [Hongkongskou] [ú]mluvou zavedeny“. PZRL by nadto měl v úplnosti popisovat činnosti a postupy, jež jsou v rámci zařízení na recyklaci lodí zavedeny k zajištění souladu s dotčeným nařízením, pokud jde jím stanovená úprava nad rámec požadavků HKÚ (viz zejména otázky v oddíle 2.2 týkající se konkrétních požadavků).

Dodatek 1 k pokynům IMO k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí obsahuje doporučený formát PZRL ⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ IMO, usnesení MEPC.210(63) přijaté dne 2. března 2012, 2012 *Guidelines for safe and environmentally sound ship recycling* (Pokyny k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí z roku 2012), s. 7–36.

⁽⁵⁾ IMO, dodatek 1 k usnesení MEPC.210(63), s. 37.

2.1.3. Jak vypadá „plán připravenosti a reakce na mimořádné události“, který odpovídá požadavkům dotčeného nařízení?

V čl. 13 odst. 1 písm. h) se stanoví, že dotčené zařízení na recyklaci lodí musí vypracovat a vést „plán připravenosti a reakce na mimořádné události“.

Jak vytvořit plán připravenosti a reakce na mimořádné události je popsáno v oddíle 3.3.5 pokynů IMO k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí, v oddílech 4.6 a 16 pokynů ILO ⁽⁶⁾ a v oddílech 4.5 a 6.2 Technických pokynů k Basilejské úmluvě pro nakládání s odpady z úplné nebo částečné demontáže lodí způsobem šetrným k životnímu prostředí (dále též „TPBÚ“) ⁽⁷⁾.

Náležitý plán připravenosti a reakce na mimořádné události navíc reflektuje stávající rozvržení zařízení na recyklaci lodí a jsou s ním seznámeni všichni pracovníci v zařízení, včetně pracovníků dodavatelů a zaměstnanců s krátkodobými pracovními smlouvami.

2.1.4. Jak vypadají náležité systémy řízení a monitorování?

V čl. 13 odst. 1 písm. d) se stanoví, že zařízení na recyklaci lodí musí zavést „systémy řízení a monitorování, postupy a techniky, jejichž cílem je předejít, zmírnit, minimalizovat a v co nejvyšší míře vyloučit [...] zdravotní rizika pro dotčené zaměstnance a pro obyvatele žijící v blízkosti zařízení na recyklaci lodí a [...] nepříznivé účinky na životní prostředí způsobené recyklací lodí.“

Systémy řízení a monitorování se týkají odpadů a nebezpečných materiálů, poškození životního prostředí v důsledku recyklace lodí obecně a také otázek zdraví a bezpečnosti. Tyto systémy podporují provádění postupů a technik, jejichž cílem je předejít zdravotním rizikům a nepříznivým účinkům na životní prostředí a tato rizika a účinky zmírnit, minimalizovat a v co nejvyšší míře vyloučit.

Systémy řízení a monitorování slouží ke kontrole provádění procesů a podmínek popsaných v PZRL. Týkají se přitom celého procesu: od přijetí lodě k recyklaci až po nakládání s odpady ⁽⁸⁾ (pokud v dotčeném zařízení na recyklaci lodí probíhá). Součástí tohoto procesu je kromě jiného i posuzování nebezpečí, jež na palubě lodí hrozí, (mimo jiné i na základě soupisu nebezpečných materiálů a osvědčení o připravenosti k recyklaci), zjištění případných právních požadavků na lodě určené k recyklaci a jejich dodržení, zajištění procesu recyklace lodí bezpečným a environmentálně šetrným způsobem (i pokud jde o skladování materiálů a odpadů, jež se nacházejí na palubě lodí či jež vznikly v rámci procesu její recyklace, a nakládání s těmito materiály a odpady) a nabízení potřebného školení, jakož i provádění kontrol dokumentace k celému procesu.

a) Systémy environmentálního řízení a monitorování

V kontextu dotčeného nařízení představují vhodný mezinárodní zdroj relevantní z hlediska ustanovení čl. 13 odst. 1 písm. d), pokud jde o nepříznivé účinky na životní prostředí, TPBÚ k vytváření a provádění systémů environmentálního řízení a monitorování ⁽⁹⁾.

Podle pokynů IMO ⁽¹⁰⁾ k environmentálnímu monitorování se program environmentálního monitorování týká „možných negativních vlivů recyklace lodí [, jež lze] rozdělit do čtyř hlavních kategorií: úniky nebezpečných materiálů do půdy a sedimentů, úniky nebezpečných materiálů do vody, emise nebezpečných materiálů do ovzduší a hluk/vibrace“. Vystavení vysokým teplotám je další možný negativní vliv, který je třeba vzít v potaz.

Pokyny IMO k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí dále uvádějí, že „program monitorování [...] by měl být pro každé jednotlivé zařízení specifický, přičemž by měl zohledňovat vlastnosti dotčeného zařízení, například to, zda se používají suchý dok, hráze/mola a recyklační místa na rozhraní moře a pevniny, a v jeho rámci by měly být vymezeny chemické, biologické a fyzikální změny v životním prostředí v okolí zařízení na recyklaci lodí“. „V rámci programu monitorování [...] by se měly využívat dobře zavedené normy pro odběr vzorků k relevantním environmentálním parametřům a jejich analýzu.“

⁽⁶⁾ ILO, *Safety and health in shipbreaking, guidelines for Asian countries and Turkey* (Zdraví a bezpečnost při demontáži lodí: pokyny pro asijské země a Turecko, dále též „ZBDL“), 2004, oddíl 4.6, s. 32, a oddíl 16, s. 128–133.

⁽⁷⁾ Basel Convention, *Technical Guidelines for the Environmentally Sound Management of the Full and Partial Dismantling of Ships* (Basilejská úmluva, Technické pokyny pro nakládání s odpady z úplné nebo částečné demontáže lodí způsobem šetrným k životnímu prostředí), oddíl 4.5, s. 63–64, a oddíl 6.2, s. 84–88.

⁽⁸⁾ Další podrobnosti o požadavcích na nakládání s odpady podle dotčeného nařízení viz otázka a odpověď 2.2.5.

⁽⁹⁾ TPBÚ, oddíl 6.2, s. 85–87.

⁽¹⁰⁾ IMO, MEPC.210(63), oddíl 3.4.1, s. 24.

b) Systémy řízení a monitorování v oblasti zdraví a bezpečnosti

Má se za to, že komplexní systémy řízení a monitorování, jejichž cílem je předejít zdravotním rizikům pro dotčené zaměstnance a pro obyvatele žijící v blízkosti zařízení na recyklaci lodí a tato rizika, která recyklace lodí vyvolává, zmírnit, minimalizovat a v co nejvyšší míře vyloučit, splňují dva klíčové aspekty ve smyslu pokynů ILO:

a) zařízení má zaveden systém řízení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci ⁽¹¹⁾;

b) pracovníci disponují právy uvedenými v pokynech ILO ⁽¹²⁾, jež jim umožňují přebírat za systémy řízení v oblasti zdraví a bezpečnosti odpovědnost, a v konečném důsledku tak přispívat k jejich zlepšování.

V pokynech ILO ⁽¹³⁾ se předpokládá, že zaměstnavatelé „prijmou opatření k pravidelné identifikaci a pravidelnému posuzování nebezpečí a rizik v oblasti zdraví a bezpečnosti pramenících z nebezpečných faktorů daných prostředím, jež vznikají v důsledku použití různých postupů, nástrojů, strojů, zařízení a látek, na všech stálých či dočasných pracovištích“ a že „zavedou vhodná preventivní a ochranná opatření, jichž je k předcházení těmto nebezpečím a rizikům nebo jejich zmírnění na co nejnížší přiměřenou úroveň zapotřebí, a to v souladu s vnitrostátními zákony a předpisy“.

Pokyny IMO k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí dále rozvádějí úlohu společnosti provádějící recyklaci lodí, která spočívá v provádění „posuzování nebezpečí, jež při práci hrozí, za účelem stanovení vhodného postupu k maximalizaci bezpečnosti pracovníků. Odpovědnost za posuzování nebezpečí, jež při práci hrozí, by měla být svěřena osobě příslušné pro specifická nebezpečí u každého druhu práce. Doporučuje se, aby posouzení prováděl tým pracovníků složený z této příslušné osoby, zástupce vedení a pracovníků s vhodnou odbornou úrovní.“ ⁽¹⁴⁾

Podle čl. 3 odst. 3 dotčeného nařízení může být „příslušnou osobou školený pracovník nebo řídící pracovník schopný rozeznat a vyhodnotit rizika povolání, hrozící nebezpečí a vystavení zaměstnanců potenciálně nebezpečným materiálům nebo nebezpečným podmínkám v zařízení na recyklaci lodí a schopný určit nezbytná ochranná a preventivní opatření, která je třeba přijmout k vyloučení či snížení těchto nebezpečí, rizik nebo vystavení nebezpečí“.

Druhá část systémů řízení v oblasti zdraví a bezpečnosti se týká toho, že společnost provádějící recyklaci lodí musí zajistit, aby byli pracovníci o zvyšování bezpečnosti informováni, aby se na něm podíleli a aby k němu poskytovali zpětnou vazbu. Seznam příslušných práv pracovníků lze nalézt v pokynech ILO ⁽¹⁵⁾. Sahají od práva upozorňovat na bezpečnostní rizika příslušný orgán až po právo na odpovídající lékařskou péči či právo zvolit si své zástupce, a to v souladu s vnitrostátními zákony, předpisy a praxí. Společnost provádějící recyklaci lodí ovšem v každém případě přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby byli pracovníci o otázkách zdraví a bezpečnosti informováni, aby se na jejich řešení podíleli a aby k nim poskytovali zpětnou vazbu.

Lze mít za to, že se monitorování parametrů v oblasti zdraví a bezpečnosti podařilo zajistit, jestliže společnost provádějící recyklaci lodí zavedla příslušné pokyny ILO ⁽¹⁶⁾. Pokyny IMO k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí dále uvádějí, že zařízení musí mít k dispozici „postupy, jež se používají k monitorování vystavení nebezpečí a pro účely lékařského dohledu“ ⁽¹⁷⁾.

2.2. Environmentální požadavky

Tento oddíl v zásadě vychází z oddílu 3 pokynů IMO k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí z roku 2012. Jako vodítko posloužily také tyto materiály:

— část II pokynů ILO ke zdraví a bezpečnosti při demontáži lodí ⁽¹⁸⁾;

⁽¹¹⁾ ILO, ZBDL, s. 28–33.

⁽¹²⁾ ILO, ZBDL, s. 21–23.

⁽¹³⁾ ILO, ZBDL, oddíl 3.4.2, s. 19, a příloha III, s. 155–172.

⁽¹⁴⁾ IMO, MEPC.210(63), oddíl 3.3.3.

⁽¹⁵⁾ ILO, ZBDL, oddíl 3.6, s. 21–23.

⁽¹⁶⁾ ILO, ZBDL, příloha I (Dohled nad zdravím pracovníků), oddíly 2 a 3, s. 147–150, a příloha II (Dohled nad pracovním prostředím), s. 152–154.

⁽¹⁷⁾ IMO, MEPC.210(63), oddíl 3.3.4.11, s. 21.

⁽¹⁸⁾ ILO, ZBDL, část II, s. 47–140 (vyjma oddílů 14 a 16, na něž se odkazuje v další kapitole těchto pokynů).

— oddíl 5 Technických pokynů k Basilejské úmluvě pro nakládání s odpady z úplné nebo částečné demontáže lodí způsobem šetrným k životnímu prostředí ⁽¹⁹⁾;

— pokyny sekretariátu Basilejské úmluvy pro orgány příslušné pro zařízení na recyklaci lodí (dále též „PSBÚ z roku 2013“) ⁽²⁰⁾.

V tomto oddíle se konkrétně uznává, že „použití zásad environmentálně šetrného nakládání s odpady a soulad s předpisy upravujícími recyklaci lodí budou přinejmenším z části záviset na vytvoření vhodné infrastruktury“ ⁽²¹⁾. Z provozního hlediska vyplývá z odpovědí uvedených k otázkám 2.2.1 až 2.2.3 to, že přenos prvků z lodí na nepropustnou podlahu zařízení musí probíhat tak, aby nedošlo k jejich styku s mořem, přílivovou zónou či jakýmkoliv jiným propustným povrchem, jako je například písek nebo štěrky ⁽²²⁾.

2.2.1. Co se rozumí pojmy „předcházení nepříznivým účinkům na životní prostředí“ a „kontrola nad průsaky, zejména v přílivové zóně“?

V čl. 13 odst. 1 písm. f) se stanoví: Zařízení na recyklaci lodí musí „předcházet nepříznivým účinkům na lidské zdraví a životní prostředí, včetně prokázání kontroly nad průsaky, zejména v přílivové zóně“.

Základní pokyny k předcházení nepříznivým účinkům na životní prostředí lze nalézt v pokynech IMO k předcházení nepříznivým účinkům na životní prostředí ⁽²³⁾. Vodítka k tomu, jaké postupy jsou vhodné k předcházení nepříznivým účinkům, lze také nalézt v TPBÚ ⁽²⁴⁾.

Dotčené nařízení stanoví, že zařízení na recyklaci lodí „předchází nepříznivým účinkům na lidské zdraví a životní prostředí“, čímž je důraz kladen na předcházení. V zařízení „projektov[aném], postaven[ém] a provozov[aném] bezpečným a environmentálně šetrným způsobem“ ⁽²⁵⁾ jsou zavedena opatření a je k dispozici infrastruktura, kterými se předchází průsakům do životního prostředí.

Zařízení má nadto povinnost „prokázání kontroly nad průsaky“, tedy dokázat, že je s to předcházet jakýmkoliv druhům průsaků (únikům, emisím do ovzduší atd.) a – pokud předcházení selže, přestože projektování, stavba a provoz odpovídaly požadavkům – reagovat na ně a zmírňovat je.

Jako příklad kontrolních systémů lze mimo jiné uvést: předchozí posuzování znečišťujících látek, jež zůstávají na palubě lodí; týmy rychlé reakce; plovoucí bariéry absorbující ropu; plovoucí bariéry k zadržení ropy ⁽²⁶⁾; drenážní kanály a nepropustné podlahy (další podrobnosti k nim lze nalézt v následující otázce a odpovědi).

Přílivovou zónou se rozumí zóna mezi nejnižší úrovní odlivu a nejvyšší úrovní přílivu. Ačkoliv je namístě věnovat pozornost každé oblasti zařízení, zdůrazňuje dotčené nařízení přílivové zóny, a to proto, že z hlediska kontroly průsaků představují zvláštní výzvu, neboť se v nich v důsledku přílivu a odlivu stále mění podmínky.

2.2.2. Co se rozumí pojmy „nepropustné podlahy“ a „účinné drenážní systémy“?

V čl. 13 odst. 1 písm. g) bodě i) se stanoví, že zařízení na recyklaci lodí „zajišťuje bezpečné a k životnímu prostředí šetrné způsoby nakládání s nebezpečnými materiály a odpady a jejich skladování, včetně [...] manipulace s nebezpečnými materiály a odpady vzniklými při recyklaci lodí pouze na nepropustných podlahách s účinnými drenážními systémy“.

⁽¹⁹⁾ TPBÚ, oddíl 5, s. 66–83.

⁽²⁰⁾ Secretariat of the Basel Convention, *Guidance for competent authorities of ship recycling facilities* (Sekretariát Basilejské úmluvy, Pokyny pro orgány příslušné pro zařízení na recyklaci lodí), 4.8.2013.

⁽²¹⁾ PSBÚ z roku 2013, s. 13.

⁽²²⁾ Vzhledem k tomu, že bloky nejenže představují „odpady vznikl[é] při recyklaci lodí“, ale typicky v jejich případě existuje vysoké riziko, že se na nich budou nacházet zbytky olejů a/nebo částice barev či laků, k jejichž uvolnění došlo při řezání, nelze je odložit a/nebo jejich šrotování provádět v přílivové zóně či na jakémkoliv jiném propustném povrchu, jako je například písek nebo štěrky: takovýto postup by totiž představoval porušení kontroly nad průsaky (čl. 13 odst. 1 písm. f)), kontroly nad nebezpečnými materiály (čl. 13 odst. 1 písm. g) bod i)) a manipulace na nepropustných podlahách (čl. 13 odst. 1 písm. g) bod ii)).

⁽²³⁾ IMO, MEPC.210(63), oddíl 3.4.4, s. 33–36.

⁽²⁴⁾ TPBÚ, s. 81–83.

⁽²⁵⁾ Ustanovení čl. 13 odst. 1 písm. b) dotčeného nařízení.

⁽²⁶⁾ Typ plovoucí bariéry k zadržení ropy, jež se použije, se bude lišit v závislosti na tom, kde se zařízení na recyklaci lodí nachází a v jakých podmínkách. Může se přitom ukázat, že je zapotřebí dvou úrovní zádržných bariér, a to zejména v zařízeních, kde se lodě na břeh dostávají vlastní silou, v důsledku čehož se odtékající kontaminovaná voda může dostat do moře: první vrstvu tvoří sorpční zádržné bariéry umístěné kolem lodí, jejíž demontáž probíhá, a druhou, trvalejší vrstvu pak nesorbentní pobřežní či mořské bariéry.

Dotčené nařízení stanoví, že manipulovat s „nebezpečnými materiály“ a rovněž „s odpady vzniklými při recyklaci lodí“ se smí „pouze na nepropustných podlahách s účinnými drenážními systémy“.

„Manipulace“ je velice široký pojem, jehož obsah se neomezuje na činnosti při nakládání s odpady. K manipulaci dochází již tím, že se odřezávají/oddělují součásti lodí, a tento pojem také zahrnuje třídění a přepravu nebezpečných materiálů a odpadů vzniklých při recyklaci lodí.

Všechny oddělené součásti lodí, včetně velkých bloků, představují buď „nebezpečné materiály“, nebo „odpady vzniklé při recyklaci lodí“.

„Podlahami“ se rozumí souvislé rovné opěrné plochy. „Nepropustné podlahy“ jsou podlahy, které nepropouštějí kapaliny. Do požadavku nepropustnosti se promítá nejen to, že je nutno zachytit nebezpečné tekutiny, ale také to, že je třeba zabránit možnosti odplavení nebezpečných materiálů do životního prostředí. Pokud jsou splněny určité podmínky (viz níže) nebo pokud se používají plovoucí doky, lze za nepropustnou podlahu v kontextu dotčeného nařízení považovat i ocel samotné lodí.

V kontextu dotčeného nařízení se „účinnými drenážními systémy“ rozumí drenáž napojená na čistírnu odpadních vod (ať už je součástí zařízení, nebo se jedná o čistírnu sdílenou/komunální) či v souladu s definicí v PSBÚ z roku 2013 „jednoduchá infrastruktura (např. betonový podklad), která brání úniku znečišťujících materiálů. Je přitom namístě zajistit drenáž na znečišťující látky a možnost pravidelně drenážní kanály čistit, a to například tak, že se nad nimi umístí odnímatelné mřížky“⁽²⁷⁾. Kapacita drenážních systémů se stanoví na základě meteorologických údajů (např. srážek), možných objemů úniků, jejich druhů, velikosti plochy nepropustné podlahy a průniku vod z vnějšího prostředí.

Manipulace s nebezpečnými materiály a s odpady vzniklými při recyklaci lodí by měla probíhat „pouze“ na nepropustných podlahách: kdykoli se tedy z lodí odebírá nějaká součást, neměla by se dostat do styku s podlahami, jež nejsou nepropustné, jako je například písek. Lze ji však zvedat (např. jeřábem) a pokládat na nepropustnou podlahu.

Vnitřní prostory samotné lodí lze v kontextu dotčeného nařízení považovat za nepropustnou podlahu, pokud:

- a) je lodní trup neprodyšný, byla prověřena celistvost jeho dna a bylo shledáno, že není porušeno;
- b) kontrola nad nebezpečnými látkami odpadávajícími z plavidla při řezání probíhá postupem uvedeným v otázce a odpovědi 2.2.1, tj. tyto látky se sbírají a je s nimi nakládáno environmentálně šetrným způsobem;
- c) před každou činností, která ohrožuje životní prostředí, se od trupu lodí až ke břehu/molu rozmístí plovoucí bariéry k zadržení ropy a připraví se odlučovače ropy tak, aby byly v případě potřeby okamžitě k dispozici;
- d) bloky se bezpečným způsobem vyzdvihují a pokládají na plochy s nepropustnou podlahou, kde probíhá řezání;
- e) kontrola nad úniky kousků barvy a toxických laků do moře/na propustné povrchy probíhá postupem uvedeným v otázce a odpovědi 2.2.1;
- f) přenos zbývající části samotného dna lodí na povrch s nepropustnou podlahou se provede, co nejdříve to bude možné, a to bezpečným a environmentálně šetrným způsobem, např. s pomocí jeřábů, ližin nebo nosníků spojených s navijáky, tak aby k odříznutí dna mohlo dojít nad nepropustnou podlahou s účinným drenážním systémem, a to i nad plovoucím objektem, jako je třeba plovoucí suchý dok, bárka s plochým profilem nebo obdobné zařízení s účinným drenážním systémem.

2.2.3. Co se rozumí pojmem „kontrola nad nebezpečnými materiály“?

V čl. 13 odst. 1 písm. g) bodě i) se stanoví, že zařízení na recyklaci lodí „zajišťuje bezpečné a k životnímu prostředí šetrné způsoby nakládání s nebezpečnými materiály a odpady a jejich skladování, včetně [...] kontroly nad všemi nebezpečnými materiály nacházejícími se na lodí v průběhu celého procesu recyklace lodí, aby se zabránilo jakémukoli úniku těchto materiálů do životního prostředí“.

Dotčené nařízení vyžaduje „kontrolu nad všemi nebezpečnými materiály“, a to neustále („v průběhu celého procesu recyklace lodí“)⁽²⁸⁾, tak aby se zabránilo „jakémukoli úniku [...] do životního prostředí“. Znamená to, že se z lodí odstraní všechny nebezpečné materiály a shromažďují, skladují, přepravují a likvidují se tak, aby nedošlo k jejich přímému styku se životním prostředím nebo s pracovníky (např. styk s nechráněnými rukama, přímý styk s dýchacím ústrojím atd.). Tato otázka a odpověď se zaměřuje na odstraňování, shromažďování a skladování nebezpečných materiálů, zatímco otázka a odpověď 2.2.5 se zaměřuje na aspekty týkající se nakládání s odpady.

⁽²⁷⁾ PSBÚ z roku 2013, s. 14.

⁽²⁸⁾ „[K]ontrol[y] nad všemi nebezpečnými materiály [...] v průběhu celého procesu recyklace lodí“ (čl. 13 odst. 1 písm. g) bod i).

Pokyny IMO k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí, jakož i oddíly TPBÚ 4.2 (Zjištění možných znečišťujících látek a předcházení jejich únikům), 5.3 (Projektování a stavba) a 5.4 (Provoz) uvádějí příslušná opatření, jež je při manipulaci s konkrétními materiály, namísto přijmout, a to zejména v těchto případech:

- odstraňování azbestu, které probíhá na palubě lodi ⁽²⁹⁾;
- odstraňování azbestu, které probíhá mimo vlastní loď ⁽³⁰⁾;
- manipulace s barvami a laky, které se nacházejí na trupu lodi ⁽³¹⁾ (použití zvláštního respirátoru, které se doporučuje v TPBÚ, je ostatně upraveno v čl. 13 odst. 1 písm. i) dotčeného nařízení);
- manipulace s tekutým odpadem ⁽³²⁾.

Další aspekty, které je v této souvislosti třeba vzít v úvahu, jsou například:

- a) opatření, která stanoví úroveň ochrany odpovídající úrovni, již stanoví směrnice 2009/148/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí azbestu při práci ⁽³³⁾, což se týká činností, při kterých pracovníci odstraňují azbest. Jsou popsána opatření, jež má podniknout zaměstnavatel pracovníků, je-li pravděpodobné, že bude překročena maximální limitní hodnota koncentrace vláken azbestu ve vzduchu, tj. vážený průměr za 8 hodin ve výši 0,1 vláken na 1 cm³;
- b) doporučené použití vyvýšené nádrže ke skladování zbytků oleje: usnadní totiž nezávislému ověřovateli práci při ověřování toho, že kontrola pod ní neselhala.

2.2.4. Co se rozumí pojmem „konstrukčně zabezpečený areál“?

V čl. 13 odst. 1 písm. c) se stanoví, že zařízení pro recyklaci lodí je „provozováno v konstrukčně zabezpečeném areálu“.

Dotčené nařízení ukládá povinnost provozovat zařízení v konstrukčně zabezpečeném areálu. Účelem konstrukčně zabezpečeného areálu je umožnit bezpečnou a environmentálně šetrnou recyklaci lodí, při níž jsou zajištěny bezpečnost pracovníků, kontrola nad průsaky, kontrola nad nebezpečnými materiály a nepropustné odklaňovací zařízení pro nebezpečné materiály a pro odpad vzniklý při recyklaci lodí.

Požadavek provozovat zařízení v konstrukčně zabezpečeném areálu nutně neznamená, že celé zařízení musí mít povahu stavby, pokud se dosáhne souladu s požadavky dotčeného nařízení. Konstrukčně zabezpečený areál lze doplnit např. „stroji s pásy nebo nízkotlakými pneumatikami“ ⁽³⁴⁾, mobilními usazovacími nádržemi a plovoucími jeřáby, není-li možné instalovat jeřáby stacionární. Týká se to zejména dočasných zařízení, kdy se např. dočasné oplocení považuje za rovnocenné zdím, pokud se jím dosahuje obdobné úrovně ochrany. Dotčené nařízení nevylučuje dočasné prvky na recyklaci lodí, kdy je k základnímu zařízení (např. přístavu, přístavnímu molu nebo hrázi) připevněno zařízení další, a to za předpokladu, že základní zařízení jako takové vyhovuje požadavkům dotčeného nařízení na projektování a stavbu.

V kontextu dotčeného nařízení lze jako příklady stavebních objektů představujících konstrukční zabezpečení v prostorách určených k recyklaci lodí, kde dochází k základnímu řezání, mimo jiné uvést:

- pontony;
- skluzy a přístupové rampy;
- přístavní mola;
- doky;

⁽²⁹⁾ IMO, MEPC.(210)63, oddíl 3.4.3.1, s. 29, a TPBÚ, s. 82.

⁽³⁰⁾ IMO, MEPC.(210)63, oddíl 3.4.3.1, s. 30, a TPBÚ, s. 80.

⁽³¹⁾ IMO, MEPC.(210)63, oddíl 3.4.3.4.1, s. 32, a TPBÚ, s. 82–83.

⁽³²⁾ IMO, MEPC.(210)63, oddíl 3.4.3.5 Hazardous liquids, residues and sediments (such as oil, bilge and ballast water) (Nebezpečné tekutiny, rezidua a sedimenty (jako např. ropa, podpalubní a balastová voda)), s. 32, a TPBÚ, s. 81.

⁽³³⁾ Úř. věst. L 330, 16.12.2009, s. 28.

⁽³⁴⁾ PSBÚ z roku 2013, s. 17.

- suché doky;
- lodní zdvihadlo;
- konstrukce obdobné mostům (příhradové konstrukce);
- kanály;
- přístřešky;
- stavidla.

Jako příklady stavebních objektů představujících konstrukční zabezpečení, které jsou oporou pro „zařízení pevně spojená se zemí“ (stacionární) v souladu s jejich definicí v pokynech PSBÚ z roku 2013 ⁽³⁵⁾, lze mimo jiné uvést:

- „stacionární jeřáby a jiná zdvihací zařízení [...], jež se používají v rámci svých konstrukčních omezení (příčemž se například dbá na to, aby nebyla překročena hrubá hmotnost, již může jeřáb zdvihnout)“;
- „navijecí zařízení a kabely pro bezpečné odtažení lodě během demontáže dále od břehu“;
- „čerpadla k přenosu kapalin [sloužící k] čerpání kapalin z drenážních jímek“;
- „generátory, které poskytují elektrickou energii k osvětlení [, a] umožňují [tak] bezpečnější práci, je-li jinak světlo slabé“.

Jako příklady stavebních objektů představujících konstrukční zabezpečení v prostorách zařízení na recyklaci lodí, v nichž probíhá sekundární řezání, uvedené v příslušných pokynech k Basilejské úmluvě lze mimo jiné uvést:

- „pracoviště, kde probíhá sekundární demontáž a postupné rozebírání na jednotlivé součásti,“ a „speciálně vybavená pracoviště, kde probíhá odstraňování nebezpečného a toxického odpadu“ ⁽³⁶⁾;
- „ohrazené úseky“ ⁽³⁷⁾ a nádrže;
- „zdi [...] (dřevěné, betonové, ocelové) [...] s přístupem z jedné strany, který umožňuje skladování a nakládání materiálů“ ⁽³⁸⁾;
- „dočasné skladovací prostory pro neškodné materiály a ocelové konstrukce“ ⁽³⁹⁾,
- „skladovací prostory pro zařízení a materiály, jež byly plně zpracovány a které jsou připraveny k opětovnému použití, recyklaci nebo odstranění“ ⁽⁴⁰⁾.

Jako příklady stavebních objektů představujících konstrukční zabezpečení, jež slouží k naplnění požadavků dotčeného nařízení na zdraví a bezpečnost, lze mimo jiné uvést:

- „vozovky s pevným rovným povrchem (jednoduchý silniční podklad lze zpočátku vybudovat například z drceného betonu)“ nebo „hutněný silniční podklad“, který umožňuje sanitce nebo požárnímu vozidlu dostat se k lodi a zastavit bezprostředně u ní ⁽⁴¹⁾, nebo se v případě suchého doku dostat k únikové cestě (např. výtahu);
- „[s]tacionární jeřáby a jiná zdvihací zařízení [...], jež se používají v rámci svých konstrukčních omezení (příčemž se např. dbá na to, aby nebyla překročena hrubá hmotnost, již může jeřáb zdvihnout)“ (viz výše);
- stacionární výstupní lávky;

⁽³⁵⁾ PSBÚ z roku 2013, s. 15.

⁽³⁶⁾ TPBÚ, s. 68.

⁽³⁷⁾ PSBÚ z roku 2013, s. 16.

⁽³⁸⁾ Viz poznámka pod čarou 37.

⁽³⁹⁾ Viz poznámka pod čarou 36.

⁽⁴⁰⁾ Viz poznámka pod čarou 36.

⁽⁴¹⁾ Podle čl. 13 odst. 1 písm. h) dotčeného nařízení (zařízení pro recyklaci lodí „zajišťuje rychlý přístup na loď a do všech prostor zařízení na recyklaci lodí technice určené k reakci na mimořádnou událost, jako jsou protipožární vybavení a vozidla, vozidla lékařské záchranné služby a jeřáby“), zařízení, kde záchranná vozidla nemohou parkovat bezprostředně u lodi („rychlý přístup na loď“) nebo u výstupní lodní lávky, např. kvůli vlhkému nestabilnímu podloží, jež je pro podpurná vozidla nevhodné, požadavkům dotčeného nařízení nevyhovuje.

- další prvky, které se uvádějí v pokynech ILO ⁽⁴²⁾, zejména zásobování pitnou vodou, umístění a provozní podmínky hygienických zařízení a umývárny a šaten a také přístřešky a stravovací zařízení;
- další prvky, které se uvádějí v pokynech IMO k bezpečné a ekologicky šetrné recyklaci lodí ⁽⁴³⁾: „umývárny, sprchy, stravovací a rekreační prostory, toalety a šatny [...] ke kontrole nad vystavením nebezpečným materiálům a zamezení jejich šíření“; „[h]ygienická zařízení a umývárny, která jsou pohodlně přístupná a umístěná tak, že nehrozí jejich kontaminace z pracoviště“; „[v]hodné oddělené šatny a hygienická zařízení a umývárny, jež jsou k dispozici k výhradnímu užití pracovníkům, kteří manipulují s azbestem“; „[o]ddělené nekontaminované prostory, kde mohou pracovníci konzumovat stravu a nápoje a trávit jiné přestávky“.

2.2.5. Co se v kontextu dotčeného nařízení rozumí nakládáním s odpady v souladu s předpisy?

V čl. 13 odst. 1 písm. g) bodě ii) se stanoví, že zařízení na recyklaci lodí zajistí „zdokumentování veškerého odpadu vzniklého při recyklaci lodí a jeho množství a jeho předání do zařízení pro nakládání s odpady, včetně zařízení na recyklaci odpadů, oprávněných k jeho zpracování způsobem šetrným k životnímu prostředí, a aniž by bylo ohroženo lidské zdraví.“

V čl. 15 odst. 5 se stanoví: „Pro účely článku 13, pokud jde o konkrétní využití nebo odstranění odpadu, lze nakládání způsobem šetrným k životnímu prostředí předpokládat pouze tehdy, pokud společnost provádějící recyklaci lodí může prokázat, že zařízení pro nakládání s odpady, jež odpad obdrží, bude provozováno v souladu s normami pro ochranu lidského zdraví a životního prostředí, jež všeobecně odpovídají příslušným mezinárodním normám a normám Unie“.

Dotčené nařízení obsahuje několik požadavků na nakládání s nebezpečnými a jinými odpady vzniklými při recyklaci lodí.

V závislosti na zařízení může v jeho areálu využití nebo odstranění odpadu probíhat zcela, zčásti, nebo vůbec. Některá zařízení na recyklaci lodí jsou například vybavena spalovnami, některá budou schopna zpracovat některé toky odpadu, ale ne jiné a řada zařízení se může rozhodnout, že celý proces využití nebo odstranění odpadu zajistí prostřednictvím externích zařízení pro nakládání s odpady. Dotčené nařízení v tomto ohledu žádné konkrétní řešení neukládá. Stanoví ovšem, že společnost provádějící recyklaci lodí musí prokázat, že se s různými toky odpadu nakládá podle určitých norem, bez ohledu na to, kde k využití nebo odstranění odpadu dochází. Doporučuje se proto, aby zařízení ve formuláři žádosti jasně uvedlo, jaké toky odpadu dokáže a je oprávněno recyklovat/odstraňovat samo a jaké toky odpadu předává následným externím zařízením pro nakládání s odpady.

a) Zdokumentování a předávání odpadu

Soulad s požadavky v čl. 13 odst. 1 písm. g) bodě ii) týkajícími se zdokumentování a předání odpadu lze předpokládat v případě, že zařízení v souladu s pokyny IMO k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí ⁽⁴⁴⁾ zavede „postupy ke sledování nebezpečných materiálů a odpadů při jejich přepravě ze zařízení na recyklaci lodí do místa konečného určení a ke správě a ukládání dokumentace, včetně dokumentace subdodavatelů.“

b) Schvalování následných zařízení pro nakládání s odpady

Podle dotčeného nařízení musí společnost provádějící recyklaci lodí zajistit, aby zařízení pro nakládání s odpady disponovalo oprávněním k výkonu činnosti a aby tato činnost probíhala bez ohrožení lidského zdraví a způsobem šetrným k životnímu prostředí. Tento požadavek reflektuje pokyny IMO k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí ⁽⁴⁵⁾.

⁽⁴²⁾ ILO, ZBDL, s. 138–140.

⁽⁴³⁾ IMO, MEPC.(210)63, oddíl 3.3.4.9, s. 20.

⁽⁴⁴⁾ IMO, MEPC.(210)63, oddíl 3.4.2.6, třetí pododstavec.

⁽⁴⁵⁾ IMO, MEPC.210(63), oddíl 3.2.6: „Jsou-li materiály nebo odpady ze zařízení na recyklaci lodí přesunuty k dalšímu zpracování a/nebo odstranění, v PZRL by se měly uvést podrobnosti k postupům, jež se použijí k zajištění toho, že tyto materiály a odpady budou předány pouze zařízení, které má oprávnění s nimi nakládat a/nebo je odstranit způsobem šetrným k životnímu prostředí.“

Zařízení pro nakládání s odpadem, na které se tento požadavek vztahuje:

- je buď součástí zařízení na recyklaci lodí jako takového, pokud zařízení na recyklaci lodí odpad využívá nebo odstraňuje samo, nebo
- je externím zařízením pro nakládání s odpady, pokud zařízení na recyklaci lodí tuto část procesu zajišťuje externě, nebo
- představuje spojení obou variant, pokud zařízení na recyklaci lodí zajišťuje nakládání s některými toky odpadu samo a zadává nakládání se zbývajících částí odpadu externě.

Oprávnění, na které se poukazuje ve zmiňovaném požadavku, představuje oprávnění vydané příslušným orgánem/orgány v zemi, ve které se zařízení pro nakládání s odpady nachází. Jeho součástí je dokumentace o dovozu/vývozu odpadu a případně dokumentace o předchozím souhlasu, nachází-li se zařízení pro nakládání s odpady v jiné zemi než zařízení na recyklaci lodí. Kopie příslušných oprávnění by měla být přiložena k formuláři žádosti uvedeném v prováděcím rozhodnutí Komise (EU) 2015/2398 o informacích a podkladech souvisejících s žádostí o zařazení zařízení nacházejícího se ve třetí zemi na evropský seznam zařízení na recyklaci lodí.

c) Nakládání s odpadem v zařízení pro nakládání s odpady

Od zařízení, která se nacházejí mimo EU a která žádají o zařazení na evropský seznam, se požaduje, aby prokázala, že se jejich zařízení pro nakládání s odpady řídí normami, jež obecně odpovídají mezinárodním normám a normám EU.

Z tohoto požadavku nevyplývá nutnost úplného souladu s požadavky EU danými jinými právními akty než dotčeným nařízením a s jinými mezinárodními normami, ale spíše nutnost zabezpečit, aby požadavky/normy uplatňované v zařízení pro nakládání s odpady zajišťovaly obdobnou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí.

Společnosti, jež podávají žádost, by měly podepsat dokumenty, jež stanoví prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/2398 o informacích a podkladech souvisejících s žádostí o zařazení zařízení nacházejícího se ve třetí zemi na evropský seznam zařízení na recyklaci lodí, a připojit kopie veškerých dokumentů, které jsou z hlediska jeho působnosti relevantní.

Podmínky obecně odpovídající mezinárodním normám a normám EU se považují za naplněné v situaci, kdy jsou v zařízení pro nakládání s odpady uplatňovány tyto hlavní zásady odvozené z mezinárodních norem a směrnic EU:

— Mezinárodní normy:

Seznam příslušných pokynů vypracovaných na mezinárodní úrovni lze nalézt v příloze VIII nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, mimo jiné i v technických pokynech pro nakládání s odpady z úplné nebo částečné demontáže lodí způsobem šetrným k životnímu prostředí, a to v částech věnovaných následnému nakládání s odpady. Aktualizace technických pokynů vypracovaných v rámci Basilejské úmluvy lze nalézt na internetových stránkách této úmluvy ⁽⁴⁶⁾.

Smluvní strany Basilejské úmluvy kromě toho přijaly rámec pro nakládání s nebezpečnými a jinými odpady způsobem šetrným k životnímu prostředí (ESM) ⁽⁴⁷⁾. Tento rámec stanoví společné pojetí toho, co ESM zahrnuje, přičemž poukazuje např. na řadu hlavních zásad a opatření, k jejichž realizaci mohou zařízení pro nakládání s odpady za účelem zajištění ESM přikročit.

— Normy Unie:

Normy Evropské unie týkající se lidského zdraví a ochrany životního prostředí relevantní pro zařízení pro nakládání s odpady lze najít v rámcové směrnici EU o odpadech a v právních předpisech EU pro konkrétní toky odpadu.

Hlavní požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic ⁽⁴⁸⁾ (neboli rámcové směrnice o odpadech) se týkají těchto aspektů:

- hierarchie způsobů nakládání s odpady (článek 4 uvedené směrnice): jako pořadí priorit se použije tato hierarchie způsobů nakládání s odpady: a) předcházení vzniku; b) příprava k opětovnému použití; c) recyklace; d) jiné využití, např. energetické; a e) odstranění;

⁽⁴⁶⁾ Další informace viz:

<http://www.basel.int/Implementation/TechnicalMatters/DevelopmentofTechnicalGuidelines/AdoptedTechnicalGuidelines/tabid/2376/Default.aspx>

⁽⁴⁷⁾ Další informace viz: <http://www.basel.int/Implementation/CountryLedInitiative/EnvironmentallySoundManagement/ESMFramework/tabid/3616/Default.aspx>

⁽⁴⁸⁾ Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3.

- ochrany lidského zdraví a životního prostředí (článek 13 uvedené směrnice): nakládání s odpady se provádí způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a nepoškozuje životní prostředí, a zejména: a) neohrožuje vodu, ovzduší, půdu, rostliny nebo živočichy; b) nezpůsobuje obtěžování hlukem nebo zápachem a c) nemá nepříznivý vliv na krajinu nebo místa zvláštního zájmu;
- nebezpečného odpadu (články 17, 18 a 19 uvedené směrnice): nebezpečné odpady se skladují a nakládá se s nimi za podmínek, které zajistí ochranu zdraví a životního prostředí. Nebezpečné odpady se v žádném případě nesměšují s dalšími druhy nebezpečných odpadů a balí se a označují.

Vedle hlavních zásad rámcové směrnice o odpadech jsou normy týkající se postupů nakládání s odpadem relevantní z hlediska čl. 15 odst. 5 dotčeného nařízení upraveny těmito právními předpisy EU:

- směrnicí Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů ⁽⁴⁹⁾;
- směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů a pozměňujícími akty ⁽⁵⁰⁾;
- směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích ⁽⁵¹⁾.

Normy týkající se postupů nakládání s konkrétními toky odpadu relevantní z hlediska čl. 15 odst. 5 dotčeného nařízení jsou pak obsaženy v následujících právních předpisech EU:

- směrnicí Rady 96/59/ES ze dne 16. září 1996 o odstraňování polychlorovaných bifenylů a polychlorovaných terfenylů (PCB/PCT) ⁽⁵²⁾;
- směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS ⁽⁵³⁾;
- odstraňování elektrických a elektronických zařízení přitom upravují hlavní provozní zásady směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) ⁽⁵⁴⁾.

2.3. Požadavky na zdraví a bezpečnost

2.3.1. Co se rozumí pojmem „předcházení nepříznivým účinkům na lidské zdraví“?

V čl. 13 odst. 1 písm. f) se stanoví, že zařízení na recyklaci lodí „předchází nepříznivým účinkům na lidské zdraví“.

Kromě fyzických opatření (viz výše uvedená otázka a odpověď 2.2.4 týkající se *konstrukčně zabezpečených areálů*) uvádějí pokyny ILO širokou řadu provozních opatření: od předcházení nejhorším formám dětské práce nebo zajištění přiměřeného ubytování v případech, kdy se ubytování nachází v areálu zařízení nebo kdy za něj jinak odpovídá společnost provádějící recyklaci lodí, až po ochranu sluchu. Společně tyto různé fyzické i provozní aspekty tvoří obsah pojmů „bezpečné postupy“, „bezpečnost pracovníků“ a „postupy a techniky, jejichž cílem je předejít, zmírnit, minimalizovat a v co nejvyšší míře vyloučit zdravotní rizika“, které se uvádějí v dotčeném nařízení ⁽⁵⁵⁾.

Soulad s požadavky souvisejícími s bezpečností lze předpokládat v případě, že příslušné zařízení zavedlo výše uvedená provozní opatření a disponuje v souladu s pokyny IMO ⁽⁵⁶⁾, „plány a postupy k ochraně zdraví a bezpečnosti pracovníků“, přičemž může „prokázat, že je s příslušnými procesy, postupy, zákony, předpisy a pokyny k ochraně zdraví a bezpečnosti pracovníků při práci obeznámeno a že jim rozumí.“ Zařízení by také mělo vytvořit a vést „účinný plán evakuace, který umožňuje rychlou a bezpečnou evakuaci veškerého personálu“ ⁽⁵⁷⁾.

⁽⁴⁹⁾ Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1.

⁽⁵⁰⁾ Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 91.

⁽⁵¹⁾ Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17.

⁽⁵²⁾ Úř. věst. L 243, 24.9.1996, s. 31.

⁽⁵³⁾ Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1.

⁽⁵⁴⁾ Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽⁵⁵⁾ Viz čl. 13 odst. 1 písm. b), čl. 13 odst. 1 písm. d) bod i) a čl. 13 odst. 1 bod i).

⁽⁵⁶⁾ IMO, MEPC.(210)63, oddíl 3.3.1, s. 11.

⁽⁵⁷⁾ IMO, MEPC.(210)63, oddíl 3.3.6 šestý pododstavec, s. 23.

Zařízení kromě toho zaměstnává „jednoho nebo více klíčových pracovníků, kteří absolvovali odbornou přípravu a mají zkušenosti na úrovni nezbytné k účinnému zajištění toho, aby v době činnosti zařízení na recyklaci lodí byly zachovány bezpečné podmínky, včetně jedné nebo více osob příslušných pro výkon konkrétní činnosti. V závislosti na velikosti zařízení na recyklaci lodí a počtu pracovníků by [zařízení na recyklaci lodí mohlo zaměstnat] celou hierarchii pracovníků v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, včetně odpovědného ředitele, pracovníků dohledu a řadových pracovníků“⁽⁵⁸⁾. Dotčené nařízení definuje příslušnou osobu jako „osobu s odpovídající kvalifikací, školením a dostatečnými znalostmi, zkušenostmi a dovednostmi pro výkon konkrétní činnosti“⁽⁵⁹⁾. Příslušnou osobou může být „školený pracovník nebo řídicí pracovník schopný rozeznat a vyhodnotit rizika povolání, hrozící nebezpečí a vystavení zaměstnanců potenciálně nebezpečným materiálům nebo nebezpečným podmínkám v zařízení na recyklaci lodí a schopný určit nezbytná ochranná a preventivní opatření, která je třeba přijmout k vyloučení či snížení těchto nebezpečí, rizik nebo vystavení nebezpečí“⁽⁶⁰⁾.

Pokyny IMO také výslovně poukazují na mezinárodní úmluvy, které jsou relevantní z hlediska recyklace lodí, včetně Úmluvy o nejhorších formách dětské práce z roku 1999 a Úmluvy o minimálním věku z roku 1973. Některé země, ve kterých se recyklace lodí provádí, všechny tyto úmluvy doposud nemusely ratifikovat. Pro účely dodržování požadavků dotčeného nařízení se ovšem od společností provádějících recyklaci lodí samotných očekává, že na vlastní úrovni provedou jednotlivá ustanovení relevantní z hlediska zdraví a bezpečnosti pracovníků, která jsou stanovena v mezinárodních úmluvách, na něž se odkazuje v dodatku 4 pokynů IMO.

2.3.2. Co se rozumí pojmem vhodné „osobní ochranné prostředky“?

V čl. 13 odst. 1 písm. i) se stanoví, že zařízení na recyklaci lodí „zajišťuje pracovníkům bezpečnost [...], včetně zajištění toho, aby pracovníci používali osobní ochranné prostředky pro činnosti, které to vyžadují“.

Osobními ochrannými prostředky se rozumí každé zařízení nebo prostředek určený k nošení nebo držení jednotlivcem pro ochranu před jedním nebo více bezpečnostními a zdravotními riziky⁽⁶¹⁾. Osobní ochranné prostředky ve smyslu dotčeného nařízení jsou podrobně a v úplnosti popsány v pokynech IMO k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí⁽⁶²⁾ a v pokynech ILO⁽⁶³⁾.

2.3.3. Jaké povinnosti se týkají školení?

V čl. 13 odst. 1 písm. i) se stanoví, že zařízení na recyklaci lodí „zajišťuje pracovníkům [...] školení [...]“.

Soulad s požadavkem týkajícím se školení lze předpokládat v případě, že dotčené zařízení provedlo příslušné pokyny ILO⁽⁶⁴⁾ a má v souladu s pokyny IMO k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí zavedeny⁽⁶⁵⁾ „školicí postupy k zajištění vhodné úrovně bezpečnosti pracovníků a ochrany životního prostředí. Školicí programy by se měly týkat všech pracovníků a členů zařízení na recyklaci lodí, včetně personálu a zaměstnanců dodavatelů, [...] a měly by stanovit druh a četnost školení.“

V souvislosti s protipožární ochranou a prevencí je zvláštní pozornost věnována pokynům IMO⁽⁶⁶⁾, ve kterých se uvádí, že zařízení disponuje „postupy k zajištění vhodného školení, pokynů a informací pro všechny pracovníky dohledu a jiné pracovníky [...] k nebezpečí požáru, vhodným preventivním opatřením, jež je třeba přijmout, a používání hasicích přístrojů tak, aby byli kdykoli v průběhu pracovní doby okamžitě k dispozici přiměřeně školení zaměstnanci.“ Soulad s těmito požadavky se nejlépe prokáže tak, že se postupuje podle příslušných pokynů IMO („Měly by být vedeny záznamy o školení a nácviku/cvičení, včetně informací např. o druhu školení/nácviku, úloze školené osoby, použitím zařízení, trvání, místě, dnu a času konání“).

⁽⁵⁸⁾ IMO, MEPC.210(63), oddíl 3.3.2.

⁽⁵⁹⁾ Ustanovení čl. 3 odst. 1 bodu 13 dotčeného nařízení.

⁽⁶⁰⁾ Ustanovení čl. 3 odst. 3 dotčeného nařízení.

⁽⁶¹⁾ Definice podle směrnice Rady 89/686/EHS ze dne 21. prosince 1989 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se osobních ochranných prostředků (Úř. věst. L 399, 30.12.1989, s. 18).

⁽⁶²⁾ IMO, MEPC.(210)63, oddíl 3.3.4.10, s. 21.

⁽⁶³⁾ ILO, ZBDL, oddíl 15, s. 122–127.

⁽⁶⁴⁾ ILO, ZBDL, oddíl 14, s. 117–121.

⁽⁶⁵⁾ IMO, MEPC.(210)63, oddíl 3.1.2, s. 8.

⁽⁶⁶⁾ IMO, MEPC.(210)63, oddíl 3.3.6 §7, s. 23.

2.3.4. Jak mají být v souladu s požadavky nařízení vedeny záznamy o mimořádných událostech, nehodách, nemocech z povolání a chronických účincích?

V čl. 13 odst. 1 písm. j) dotčeného nařízení se stanoví, že zařízení na recyklaci lodí „vede záznamy o mimořádných událostech, nehodách, nemocech z povolání a chronických účincích, a pokud to požadují příslušné orgány, hlásí všechny mimořádné události, nehody, nemoci z povolání a chronické účinky, které představují nebo mohou představovat rizika pro bezpečnost pracovníků, lidské zdraví a životní prostředí“.

Záznamy o nemocech z povolání a chronických účincích se získávají prostřednictvím každoročních zdravotních prohlídek, v jejichž rámci se provádí minimálně odběr krve a moči, a pokud možno také vzorku vlasů. Informace o původu chorob a chronických účinků lze nejlépe získat ze vzorků pudy, ovzduší a prachu.

Prvním předpokladem zajištění úplnosti záznamů je mít přehled o tom, kdo v dotčeném zařízení pracuje. Zařízení vede záznamy o totožnosti všech pracovníků, včetně pracovníků dodavatelů a zaměstnanců s krátkodobými pracovními smlouvami, a zajistí, aby byl vždy k dispozici seznam všech pracovníků ke kterémukoli dni.

Soulad s čl. 13 odst. 1 písm. i) a j) dotčeného nařízení také předpokládá, že se dotčené zařízení řídí doporučeními v pokynech IMO k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí ⁽⁶⁷⁾ a pokyny ILO ⁽⁶⁸⁾.

Podle pokynů ILO mají být záznamy skutečně „používány k ochraně zdraví pracovníků“. Výsledky mají být „odbornými zdravotními pracovníky dotčeným pracovníkům nebo pracovníkům, jež vyberou, srozumitelně vysvětleny“, přičemž se „nevyužívají [...] k neoprávněné diskriminaci“ a jsou „k dispozici, pokud si je vyžádá příslušný orgán nebo jiná strana, na níž se zaměstnavatelé i pracovníci dohodnou, ke zpracování příslušných zdravotních statistik a epidemiologických studií za předpokladu, že je zachována anonymita“. V pokynech IMO k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí se pak uvádí, že „pokud vnitrostátní požadavky nestanoví pro uchovávání záznamů lhůtu, doporučuje se, aby byly uchovávány pět let“.

3. Ověřování a inspekce

3.1. Jaké jsou hlavní rysy režimu inspekce podle nového nařízení?

Ustanovení čl. 15 odst. 4 dotčeného nařízení zavádí pro zařízení nacházející se ve třetích zemích, která hodlají provádět recyklaci lodí plujících pod vlajkou členských států EU, režim inspekce a ověřování, který sestává ze dvou kroků.

V čl. 15 odst. 4 prvním pododstavci se stanoví: „Aby mohla být na evropský seznam zařazena zařízení na recyklaci lodí nacházející se ve třetích zemích, musí být splnění požadavků stanovených v článku 13 ověřeno inspekci na místě provedenou nezávislým ověřovatelem s náležitou kvalifikací. Toto ověření předloží společnost provádějící recyklaci lodí Komisi při podání žádosti o zařazení na evropský seznam a při obnově zařazení na evropský seznam každých pět let poté. Prvotní zařazení na seznam a jeho obnova jsou doplněny o přezkum v polovině období, jehož účelem je potvrdit splnění požadavků stanovených v článku 13.“

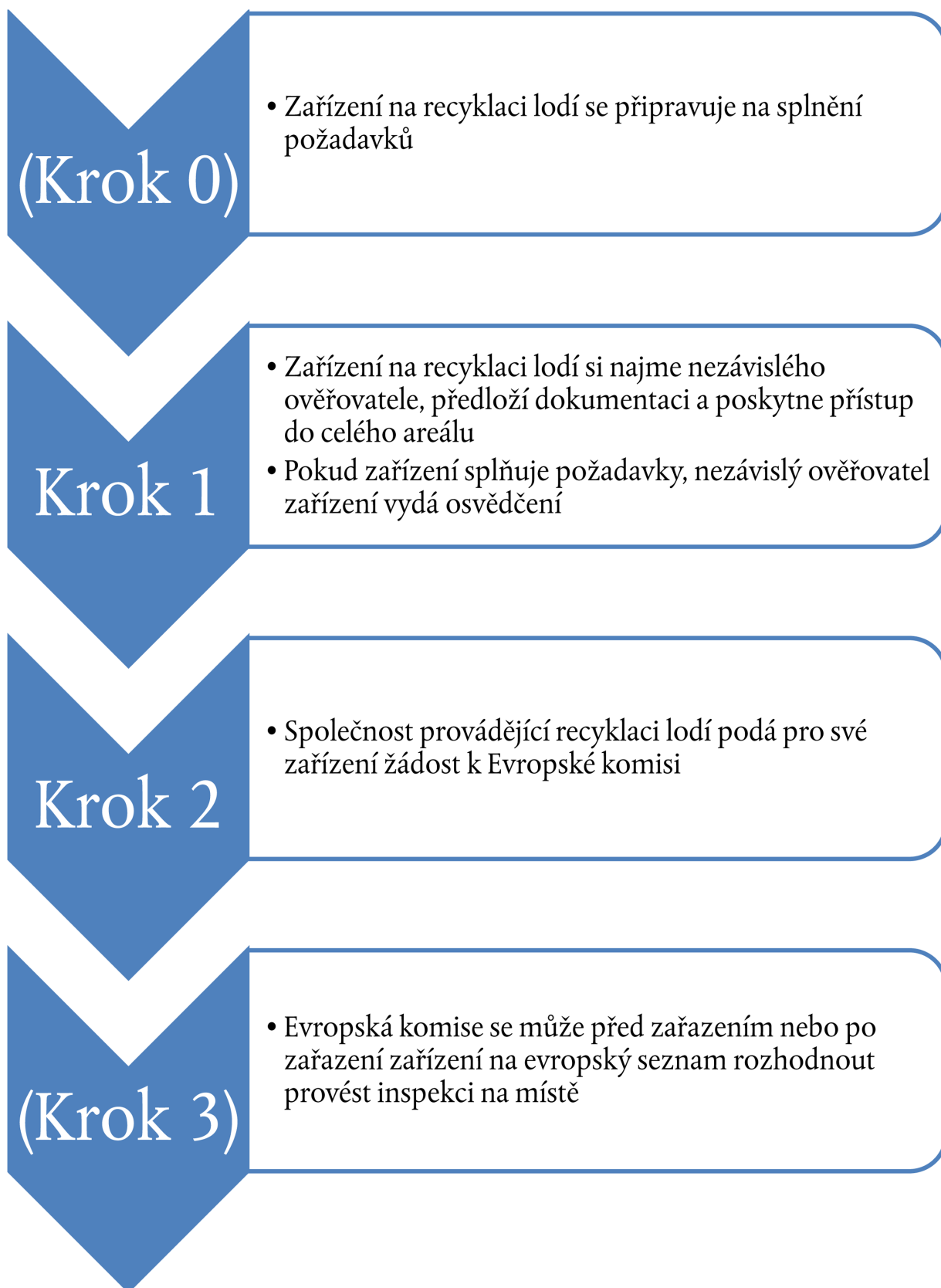
V čl. 15 odst. 4 druhém pododstavci se stanoví: „Podáním žádosti o zařazení na evropský seznam souhlasí společnosti provádějící recyklaci lodí s tím, že Komise nebo subjekty jednající jejím jménem mohou provést v dotčeném zařízení na recyklaci lodí před jeho zařazením na evropský seznam nebo po něm inspekci na místě s cílem ověřit, že splňuje požadavky stanovené v článku 13. Nezávislý ověřovatel, Komise nebo subjekty jednající jejím jménem spolupracují za účelem provedení uvedených inspekce na místě s příslušnými orgány třetí země, v němž se zařízení na recyklaci lodí nachází.“

První krok (upravený v čl. 15 odst. 4 prvním pododstavci) probíhá předtím, než zařízení požádá o zařazení na evropský seznam. Spočívá v inspekci na místě v dotčeném zařízení provedené nezávislým ověřovatelem s cílem posoudit splnění požadavků dotčeného nařízení.

V rámci pozdějšího kroku (upraveného v čl. 15 odst. 4 druhém pododstavci) se Evropská komise může rozhodnout, že splnění požadavků dotčeným zařízením ověří provedením inspekce na místě. K těmto ověření může dojít předtím, než se o zařazení dotčeného zařízení na evropský seznam rozhodne, nebo poté.

⁽⁶⁷⁾ IMO, MEPC.(210)63, oddíl 3.1.4, s. 9.

⁽⁶⁸⁾ ILO, ZBDL, oddíl 5, s. 34–40, a příloha I (Dohled nad zdravím pracovníků), oddíl 4, s. 150–151.

*Schéma***Hlavní kroky procesu inspekce a ověřování pro zařízení na recyklaci lodí nacházející se mimo EU**

3.2. *Jaká je úloha nezávislých ověřovatelů?*

Nezávislí ověřovatelé mají za úkol ověřit dotčené zařízení podle požadavků nařízení. Mají svou práci provádět nezávisle a smlouva uzavřená mezi vlastníkem zařízení na recyklaci lodí a nezávislým ověřovatelem je za tímto účelem opravňuje k provádění všech činností, jež jsou k ověření toho, zda dotčené nařízení splňuje požadavky nařízení, a k podávání zpráv v této věci potřebné. Smluvní závazky nezávislých ověřovatelů jim nijak nebrání v činnosti ani ji neomezují.

Evropská komise na požádání poskytne nezávislým ověřovatelům pomoc.

3.3. *Kdo může být nezávislým ověřovatelem?*

Pojem *nezávislý ověřovatel* by neměl být vykládán v tom smyslu, že se jedná o jednu fyzickou osobu. Má-li *nezávislý ověřovatel* své úkoly plnit účinně, vyžaduje to obvykle zapojení týmu se širokou škálou různých kvalifikací. Nezávislí ověřovatelé musí být z hlediska zákonů a předpisů země, v níž působí, bezúhonní a musí být, je-li to podle příslušných vnitrostátních předpisů zapotřebí, pověřeni k výkonu činnosti.

3.4. *Zveřejní Evropská komise seznam nezávislých ověřovatelů?*

Ne. Komise seznam *nezávislých ověřovatelů* poskytovat nebude, neboť to dotčené nařízení nestanoví. Společnost, která vlastní nebo provozuje zařízení na recyklaci lodí, by měla uzavřít smlouvu s *nezávislým ověřovatelem* a zajistit, aby byl nezávislý a měl náležitou kvalifikaci.

3.5. *Jakou akreditaci a kvalifikaci by měli nezávislí ověřovatelé mít?*

Nařízení vyžaduje, aby ověřovatelé, kteří ověřují splnění požadavků článku 13, byli „*nezávislí*“ a měli „*náležitou kvalifikaci*“. Přestože nařízení neukládá u *nezávislých ověřovatelů* povinnost akreditace, získání akreditace podle norem od akreditačních orgánů EU nebo signatářských orgánů mechanismu vzájemného uznávání/mezinárodní spolupráce v oblasti akreditace laboratoří (ILAC) je nejúčinnějším způsobem, jak nezávislost a nezbytnou kvalifikaci prokázat. Další podrobnosti jsou vysvětleny níže.

Evropská unie vyvinula systém akreditace, v jehož rámci lze získat akreditaci podle konkrétní normy od vnitrostátního akreditačního orgánu stanoveného členským státem EU na základě nařízení (ES) č. 765/2008 ⁽⁶⁹⁾. Akreditace získaná od některého z takovýchto orgánů se automaticky uznává v celé EU. Akreditaci lze také získat od akreditačního orgánu nacházejícího se mimo EU, který je v příslušné oblasti (v tomto případě: ISO/IEC 17020 ⁽⁷⁰⁾) signatářem mechanismu vzájemného uznávání organizace ILAC ⁽⁷¹⁾ ⁽⁷²⁾.

V kontextu dotčeného nařízení je nejlepší prokázat nezávislost a způsobilost splněním požadavků na inspekční orgány třetích stran („typ A“) uvedených v normě ISO/IEC 17020, která stanoví všeobecná kritéria pro činnost různých typů orgánů provádějících inspekce.

Norma ISO/IEC 17020:2012(E)

Tato mezinárodní norma byla vypracována s cílem posílit důvěru v orgány provádějící inspekce. Inspekční orgány provádějí posouzení pro soukromé klienty, své mateřské organizace nebo orgány s cílem poskytovat informace o shodě aspektů, jež jsou podrobovány inspekci, s předpisy, normami, specifikacemi, režimy inspekce nebo smlouvami o inspekci.

⁽⁶⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽⁷⁰⁾ Norma ISO/IEC 17020:2012, *Všeobecná kritéria pro činnost různých typů orgánů provádějících inspekci*.

⁽⁷¹⁾ Seznam těchto orgánů je dostupný z <http://www.european-accreditation.org/mla-and-bla-signatories#6> a https://www.ilac.org/documents/mra_signatories.pdf

⁽⁷²⁾ Ustanovení čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 765/2008 stanoví, že vnitrostátní orgány uznávají rovnocennost služeb poskytovaných akreditačními orgány, které se úspěšně podrobily vzájemnému hodnocení, čímž akceptují osvědčení o akreditaci vydaná těmito orgány i potvrzení vydaná subjekty posuzování shody, které jimi byly akreditovány.

Norma ISO/IEC 17020 obsahuje podrobná kritéria pro činnost inspekčních orgánů. Inspekční orgány posuzované podle normy ISO/IEC 17020 musí zejména předložit důkazy o své nestrannosti a nezávislosti (viz příloha A uvedené normy), podrobně popsat svou právní a organizační strukturu a strukturu řízení, metody a postupy inspekce a také disponovat dostatečným počtem kvalifikovaných pracovníků (přímo nebo prostřednictvím subdodávek), vést různé záznamy, vydávat inspekční zprávy a osvědčení, mít zavedeny postupy pro vyřizování stížností a odvolání, jakož i systémy řízení. Tato podrobná kritéria se používají jako kontrolní seznam pro akreditaci prokazující odbornou způsobilost k plnění konkrétních inspekčních úkolů – v tomto případě k ověření zařízení na recyklaci lodí podle nařízení (EU) č. 1257/2013. Kritéria jsou vždy zaměřena na konkrétní činnost a nikdy se neposuzují izolovaně.

Doporučuje se, aby společnosti provádějící recyklaci lodí ve smlouvě po *nezávislém ověřovateli*, kterého přizvou k posouzení shody s požadavky dotčeného nařízení, vyžadovaly kvalifikaci v těchto oblastech:

- námořní konstruktér nebo odpovídající kvalifikace v oboru stavby lodí a/nebo demontáže velkých ocelových konstrukcí;
- systémy environmentálního řízení a řízení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci;
- nakládání s nebezpečnými materiály a nakládání s odpady, včetně nakládání s nebezpečnými odpady.

Doporučuje se rovněž, aby vedoucí týmu nezávislého ověřovatele měl minimálně pět let zkušeností alespoň ve dvou z výše uvedených oblastí a aby ostatní členové týmu měli minimálně tři roky zkušeností alespoň ve dvou z výše uvedených oblastí.

Evropská komise může pro nezávislé ověřovatele zorganizovat speciální školení a pracovní setkání za účelem harmonizace postupů ověřování.

3.6. ***Může se Evropská komise rozhodnout, že provede v některém zařízení další inspekci?***

Podáním žádosti o zařazení na evropský seznam souhlasí společnosti provádějící recyklaci lodí s tím, že Komise nebo subjekty jednající jejím jménem mohou provést v dotčeném zařízení na recyklaci lodí inspekci, a to i inspekci předem neoznámenou. Tyto inspekce se provádějí v součinnosti s orgány země, v níž se dotčené zařízení nachází. Náklady na tyto inspekce společnost provádějící recyklaci lodí neponese.

Rozhodnutí Evropské komise provádět inspekce ověřených zařízení vychází z priorit stanovených na základě rizika. Evropská komise nebo subjekty jednající jejím jménem mohou inspekci provést ve všech ověřených zařízeních, která se nacházejí v určité třetí zemi. O provedení inspekce v daném zařízení se rozhodne podle kvality a úplnosti informací uvedených v žádosti.

Z dalších aspektů, které zvyšují pravděpodobnost dalších inspekci Evropské komise nebo subjektů jednajících jejím jménem, lze uvést např. stížnosti a podněty podané Evropské komisi ve vztahu k fungování zařízení.

PŘÍLOHA 1

Doklad o ověření nezávislým ověřovatelem**JMÉNO OVĚŘOVATELE (LOGO)****Adresa****OSVĚDČENÍ O SPLNĚNÍ POŽADAVKŮ****č.**

____(Jméno ověřovatele)____, akreditovaný/á jako subjekt splňující všeobecná kritéria normy ISO/IEC 17020____: ____ (název vnitrostátního akreditačního orgánu v sedmém pádě) ⁽¹⁾, osvědčuje, že:

(Název zařízení na recyklaci lodí)
(Adresa zařízení)

splňuje požadavky stanovené v článku 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 ze dne 20. listopadu 2013 o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES, a vydává se tudíž toto osvědčení.

Inspekce na místě, během níž bylo ověřeno splnění všech požadavků stanovených v článku 13, byla provedena v období od ____ (dd/mm/rrrr)____ do ____ (dd/mm/rrrr). Výsledky této inspekce a přezkum příslušné dokumentace a záznamů předmětného zařízení na recyklaci lodí byly uspokojivé.

____(Jméno ověřovatele)____ prohlašuje, že je na společnosti provádějící recyklaci lodí, která zařízení na recyklaci lodí vlastní, nebo na zařízení na recyklaci lodí uvedeném výše nezávislý/á a že úkony stanovené v tomto nařízení vykonal/a ve veřejném zájmu. (Jméno ověřovatele) a každá součást jeho/její právnické osoby také prohlašuje, že není společností provádějící recyklaci lodí ani vlastníkem zařízení na recyklaci lodí a že s výše uvedenou společností není ve vztazích, jež by mohly mít vliv na jeho/její nezávislost a nestrannost.

Osvědčení vystaveno v: _____

Datum vystavení: ____ (dd/mm/rrrr)____

Platnost do ⁽²⁾: ____ (dd/mm/rrrr)____

Podpis: _____

⁽¹⁾ Vnitrostátní akreditační orgán musí být signatářem mechanismu vzájemného uznávání v rámci Mezinárodní spolupráce v oblasti akreditace laboratoří (ILAC) týkajícího se inspekcí nebo musí být stanoven členským státem EU v souladu s obecnými zásadami uvedenými v článku 4 nařízení (ES) č. 765/2008.

⁽²⁾ Toto osvědčení se vydává na dobu nejvýše pěti let.

PŘÍLOHA 2

Zdroje a externí odkazy

IMO, Hong Kong International Convention for the Safe and Environmentally Sound Recycling of Ships (Hongkongská mezinárodní úmluva pro bezpečnou a environmentálně šetrnou recyklaci lodí), 2009

<http://ec.europa.eu/environment/waste/ships/pdf/Convention.pdf>

IMO, usnesení MEPC.211(63) přijaté dne 2. března 2012, 2012 Guidelines for the authorization of ship recycling facilities (Pokyny k udělování oprávnění zařízením na recyklaci lodí z roku 2012)

[http://www.imo.org/OurWork/Environment/ShipRecycling/Documents/211\(63\).pdf](http://www.imo.org/OurWork/Environment/ShipRecycling/Documents/211(63).pdf)

IMO, usnesení MEPC.210(63) přijaté dne 2. března 2012, 2012 Guidelines for safe and environmentally sound ship recycling (Pokyny k bezpečné a environmentálně šetrné recyklaci lodí z roku 2012)

[http://www.imo.org/OurWork/Environment/ShipRecycling/Documents/210\(63\).pdf](http://www.imo.org/OurWork/Environment/ShipRecycling/Documents/210(63).pdf)

ILO, Safety and health in shipbreaking, guidelines for Asian countries and Turkey (Zdraví a bezpečnost při demontáži lodí: pokyny pro asijské země a Turecko), 2004

http://ilo.org/safework/info/standards-and-instruments/codes/WCMS_107689/lang--en/index.htm

(Tento dokument je k dispozici také ve francouzštině, španělštině, čínštině, bengálštině a hindštině)

Basel Convention, Technical Guidelines for the Environmentally Sound Management of the Full and Partial Dismantling of Ships (Basilejská úmluva, Technické pokyny k Basilejské úmluvě pro nakládání s odpady z úplné nebo částečné demontáže lodí způsobem šetrným k životnímu prostředí)

<http://www.basel.int/Portals/4/Basel%20Convention/docs/meetings/sbc/workdoc/techships-e.pdf>

Secretariat of the Basel Convention, Guidance for competent authorities of ship recycling facilities (Sekretariát Basilejské úmluvy, Pokyny pro orgány příslušné pro zařízení na recyklaci lodí), 4.8.2013.

<http://www.basel.int/Portals/4/download.aspx?d=UNEP-CHW-SHIPS-GUID-CompetentAuthorities.English.pdf>

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

RADA

Oznámení určené osobám, na něž se vztahují opatření stanovená rozhodnutím Rady 2011/235/SZBP ve znění rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/565 a nařízením Rady (EU) č. 359/2011 provedeném prováděcím nařízením Rady (EU) 2016/556 o omezujících opatřeních namířených proti některým osobám, subjektům a orgánům s ohledem na situaci v Íránu

(2016/C 128/02)

Osobám, které jsou uvedeny v příloze rozhodnutí Rady 2011/235/SZBP⁽¹⁾ ve znění rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/565⁽²⁾ a v příloze I nařízení Rady (EU) č. 359/2011⁽³⁾ provedeného prováděcím nařízením Rady (EU) 2016/556⁽⁴⁾ o omezujících opatřeních namířených proti některým osobám, subjektům a orgánům s ohledem na situaci v Íránu, se dávají na vědomí následující informace.

Rada Evropské unie rozhodla, že osoby uvedené ve výše zmíněných přílohách by měly být i nadále zařazeny na seznam osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření stanovená v rozhodnutí 2011/235/SZBP a v nařízení (EU) č. 359/2011.

Dotčené osoby se upozorňují, že mohou požádat příslušné orgány daného členského státu (členských států) uvedené na internetových stránkách, jejichž seznam je obsažen v příloze II nařízení (EU) č. 359/2011, o povolení použít zmrazené finanční prostředky na základní potřeby nebo konkrétní platby (viz článek 4 uvedeného nařízení).

Dotčené osoby mohou zaslat Radě žádost včetně podpůrných dokumentů, aby rozhodnutí o jejich zařazení na výše uvedený seznam bylo znovu zváženo, a to na tuto adresu:

Council of the European Union
DG C 1C – Horizontal Issues Unit
General Secretariat
Rue de la Loi 175/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

e-mail: sanctions@consilium.europa.eu

Dotčené osoby se rovněž upozorňují, že mají možnost napadnout rozhodnutí Rady u Tribunálu Evropské unie v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 275 druhém pododstavci a čl. 263 čtvrtém a šestém pododstavci Smlouvy o fungování Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 100, 14.4.2011, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 96, 12.4.2016, s. 41.

⁽³⁾ Úř. věst. L 100, 14.4.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 96, 12.4.2016, s. 3.

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

11. dubna 2016

(2016/C 128/03)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz
USD americký dolar	1,1390	CAD kanadský dolar	1,4794
JPY japonský jen	123,28	HKD hongkongský dolar	8,8321
DKK dánská koruna	7,4424	NZD novozélandský dolar	1,6669
GBP britská libra	0,80060	SGD singapurský dolar	1,5341
SEK švédská koruna	9,2815	KRW jihokorejský won	1 306,55
CHF švýcarský frank	1,0877	ZAR jihoafrický rand	16,7955
ISK islandská koruna		CNY čínský juan	7,3709
NOK norská koruna	9,3809	HRK chorvatská kuna	7,4875
BGN bulharský lev	1,9558	IDR indonéská rupie	14 956,00
CZK česká koruna	27,026	MYR malajsijský ringgit	4,4307
HUF maďarský forint	312,07	PHP filipínské peso	52,552
PLN polský zlotý	4,2793	RUB ruský rubl	76,0574
RON rumunský lei	4,4675	THB thajský baht	39,956
TRY turecká lira	3,2240	BRL brazilský real	4,0647
AUD australský dolar	1,5060	MXN mexické peso	20,1924
		INR indická rupie	75,7055

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

V

(Oznámení)

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

EVROPSKÁ KOMISE

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Věc M.7744 – HeidelbergCement/Italcementi)
(Text s významem pro EHP)
(2016/C 128/04)

1. Komise dne 1. dubna 2016 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podnik HeidelbergCement AG (Německo) získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování nákupem akcií kontrolu nad celým podnikem Italcementi S.p.A (Itálie).
2. Předmětem podnikání obou příslušných podniků je výroba stavebních materiálů. Zabývají se zejména výrobou šedého a bílého cementu, kameniva a hotové betonové směsi.
3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.
4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky s uvedením čísla jednacího M.7744 – HeidelbergCement/Italcementi lze Komisi zaslat faxem (č. faxu +32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu nebo poštou na adresu Evropské komise, Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž:

Commission européenne/Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Věc M.7998 – Pacific Mezz / Oaktree / Railpool)
Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem
(Text s významem pro EHP)
(2016/C 128/05)

1. Komise dne 4. dubna 2016 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podnik Pacific Mezz Investco S.à r.l. („Pacific Mezz“, Lucembursko), spravovaný podnikem GIC Special Investments Pte Ltd („GICSI“, Singapur), a podnik Oaktree Capital Group, LLC („Oaktree“, USA), jednající jménem svých přidružených investičních fondů a jiných spřízněných subjektů, získávají ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování nákupem podílů společnou kontrolu nad podnikem OCM Luxembourg EPF III Railpool Topco S.à r.l. („Railpool“, Lucembursko).

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- podniku Pacific Mezz: jedná se o investiční holdingovou společnost spravovanou podnikem GICSI, podnik GICSI spravuje diverzifikované celosvětové portfolio investic do fondů soukromého kapitálu, fondů rizikového kapitálu a infrastrukturních fondů, jakož i přímé investice do soukromých podniků,
- podniku Oaktree: jedná se o celosvětově působící správcovskou společnost v oblasti alternativních investic, která se specializuje na netradiční investiční fondy,
- podniku Railpool: jedná se o poskytovatele obchodního leasingu železničních kolejových vozidel a doplňkových služeb.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky s uvedením čísla jednacího M.7998 – Pacific Mezz / Oaktree / Railpool lze Komisi zaslat faxem (č. faxu +32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu nebo poštou na adresu Evropské komise, Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž:

Commission européenne / Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 366, 14.12.2013, s. 5.

Předběžné oznámení o spojení podniků**(Věc M.7859 – OMV / EconGas)****Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem****(Text s významem pro EHP)**

(2016/C 128/06)

1. Komise dne 4. dubna 2016 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podnik OMV Gas & Power GmbH (Rakousko), v konečném důsledku kontrolovaný podnikem OMV AG („OMV“, Rakousko), získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování nákupem podílů kontrolu nad celým podnikem EconGas GmbH („EconGas“, Rakousko).
2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:
 - podniku OMV: jedná se o integrovanou ropnou a plynárenskou společnost působící v rámci celého hodnotového řetězce ropy a zemního plynu,
 - podniku EconGas: jedná se o dodavatele zemního plynu působícího na předcházejících i různých navazujících trzích.
3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.
4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky s uvedením čísla jednacího M.7859 – OMV / EconGas lze Komisi zaslat faxem (+32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu nebo poštou na adresu Evropské komise, Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž:

Commission européenne / Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 366, 14.12.2013, s. 5.

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Věc M.7801 – Wabtec/Faiveley Transport)
(Text s významem pro EHP)
(2016/C 128/07)

1. Komise dne 4. dubna 2016 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podnik Westinghouse Air Brake Technologies Corporation, („Wabtec“, USA) získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování nákupem akcií nepřímou výlučnou kontrolu nad celým podnikem Faiveley Transport S.A. („Faiveley“, Francie).
2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:
 - podniku Wabtec: výroba a prodej železničního zařízení, jako jsou brzdy, vzduchové kompresory, třecí brzdy a jejich součásti, pozitivní kontrola vlaků, pantografy, tepelné výměníky, montážní celky vlakových dveří a oken a lokomotivy pro příměstskou dopravu, jakož i poskytování služeb v odvětví železniční dopravy,
 - podniku Faiveley: výroba a prodej brzdových systémů, pantografů a souvisejících výrobků, spřáhel, tažných ústrojí, klimatizačních jednotek, elektroměrů, sběračů proudu a výkonových měničů, dveří nástupních bran a nástupních dveří, automatických nástupních bran, pohyblivých schůdků a můstků a vnitřních dveří a poskytování služeb týkajících se výše uvedených výrobků a systémů.
3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.
4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky s uvedením čísla jednacího M.7801 – Wabtec/Faiveley Transport lze Komisi zaslat faxem (č. faxu +32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu nebo poštou na adresu Evropské komise, Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž:

Commission européenne/Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Věc M.7989 – Griffin/LVS II Lux XX/Redefine/Echo Prime JV)
Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem
(Text s významem pro EHP)
(2016/C 128/08)

1. Komise dne 5. dubna 2016 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podniky Griffin Topco III SARL („Griffin“, Lucembursko), v konečném důsledku kontrolovaný podnikem Oaktree Capital Group LLC („Oaktree“, Spojené státy americké), LVS II Lux XX SARL („LVS II Lux XX“, Lucembursko), což je dceřiná společnost ve stoprocentním vlastnictví investičního fondu řízeného společností Pacific Investment Management Company LLC („PIMCO“, Spojené státy americké), a Redefine Properties Limited („Redefine“, Jižní Afrika) získávají ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) a čl. 3 odst. 4 nařízení o spojování nákupem akcií společnou kontrolu nad podnikem Echo Prime Properties B.V. („Echo Prime JV“, Polsko).
2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:
 - podniku Griffin: investiční činnosti, včetně investic do nemovitostí a služeb. Podnik Griffin patří podniku Oaktree, což je investiční společnost,
 - podniku LVS II Lux XX: investiční činnosti, včetně investic do nemovitostí a služeb. Podnik LVS II Lux XX je ve vylučném vlastnictví podniku PIMCO (rovněž investiční společností),
 - podniku Redefine: investice do nemovitostí a služeb, především v Jižní Africe a Austrálii,
 - podniku Echo Prime JV: nemovitosti a služby převedené z Echo Investment. Echo Investment je společný podnik společně nepřímo kontrolovaný podniky Oaktree a PIMCO.
3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.
4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky s uvedením čísla jednacího M.7989 – Griffin/LVS II Lux XX/Redefine/Echo Prime JV lze Komisi zaslat faxem (č. faxu +32 22964301), e-mailem na adresu COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu nebo poštou na adresu Evropské komise, Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž:

Commission européenne/Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

⁽²⁾ Úř. věst. C 366, 14.12.2013, s. 5.

